

lucru îndeobște recunoscut astăzi că « toponimia noastră slavă trebuie considerată mai curînd ca o dovadă a conviețuirii îndelungate între slavii stabiliți pe aceste locuri și populația băstinașă [romanică și romanizată], care i-a asimilat, decît ca o dovadă a lipsei romînilor din nordul Dunării, cum au interpretat-o unii istorici și lingviști din trecut »⁷².

În 1952 acad. Iorgu Iordan publică *Nume de locuri romînești în Republica Populară Romînă*, vol. I (Ed. Acad. R.P.R.), în care un loc important se acordă toponimicelor de origine slavă, « extrem de numeroase la noi ». Acad. Iorgu Iordan se raliază părerii istoricilor și lingviștilor noștri de azi, care susțin că, în vechime, slavii « s-au așezat prin ținuturile Romîniei actuale ca o populație relativ pașnică și că, datorită acestui fapt, s-au putut amesteca, destul de ușor și repede, cu populația romanizată și cu băstinașii care nu fuseseră încă romanizați. Așa se explică participarea lor la formarea poporului romîn, și tot așa numărul enorm de nume topice slave existente alături de cele romane în aceleași regiuni » (*Introducere*, p. VII).

Continuînd cercetările sale mai vechi, expuse mai ales în « Dacoromania » și « Balcania », acad. E. Petrovici a dat în ultimii ani o serie de articole bine documentate, care ne permit să întrevădem în viitorul apropiat o lucrare de ansamblu asupra întregii toponimii slave de pe teritoriul patriei noastre⁷³. Bazîndu-se pe cele mai vechi atestări din documentele slavo-romîne, efectuînd o localizare precisă a numelor topice slave cu ajutorul hărților, acad. E. Petrovici delimitează cu rigurozitate toponimicele formate de slavi înșiși de cele care puteau fi date de populația romînească cu un nume comun de origine slavă (de ex. *Dumbrava*). În acest fel, existența slavilor în vechime pe teritoriul patriei noastre capătă contururi din ce în ce mai precise, numeroase toponimice putîndu-ne indica, prin aspectul lor fonetic, grupul dialectal căruia îi aparținea o populație slavă sau alta, care a lăsat urme în toponimia romînească⁷⁴.

Mai puțin riguros în studiile sale toponimice este P. Olteanu, care, pe baza unor lucrări ale cercetătorilor slovaci, încearcă să explice unele *Numiri slave în Transilvania de nord* cu ajutorul limbii slovace⁷⁵.

În sfîrșit, amintim aici pentru interesul pe care-l prezintă din punct de vedere istoric și lingvistic articolul lui I. Pătruț, *Dénominations multiples des villes slaves en roumain*⁷⁶ (numele orașelor Moscova, Kiev, Lvov, Cracovia în limba romînă veche și modernă).

Probleme de slavă veche și slavonă pe teritoriul Țărilor Romîne. Mai puțin a fost studiată slavona din țările romîne în legătură cu slava veche și redacțiile ei medio-slave.

⁷² D. Macrea, *Despre originea și structura limbii romîne*, LR, III, 1954, nr. 4, p. 18.

⁷³ *Elementele slave din limba romînă — mărturie a legăturilor istorice dintre poporul nostru și poporul rus*, LR, I, 1952, nr. 1, pp. 19—24; *Adjective posesive slave în -j- ca toponimice pe teritoriul R.P.R.*, SCL, IV, 1953, pp. 63—87; *Etimologia toponimicelor Doftana, Doftana, Doftăneț, Doftănița și a cuvîntului dohot*, SCL, V, 1954, nr. 1—2, pp. 19—30; *Славяно-болгарская топонимика на территории Румынской Народной Республики*, RSI, I, 1958, pp. 9—26 (*Toponimice de origine slavo-bulgară pe teritoriul R.P.R.*, CL, II, 1957, pp. 23—46); *Numele de persoană Laiotă în toponimia romînească*, RSI, III, 1958, pp. 13—20; *Toponymes roumains d'origine slave présentant le groupe « voyelle + nasale » pour sl. comm. 2*, în *Contributions onomastiques*, Ed. Acad. R.P.R., 1958, pp. 33—43.

⁷⁴ Vezi și articolul acad. E. Petrovici din volumul de față consacrat *toponimicelor slave de pe teritoriul R.P.R. prezentînd trecerea g > h*.

⁷⁵ « Limbă și literatură », III, București, 1957, pp. 185—214.

⁷⁶ *Contributions onomastiques*, pp. 45—54.